

ELŐSZÓ

A reformáció 500. évfordulójának megünneplésére Református Egyházunk sokféle szép rendezvény megtartásával készült. Elkezdődött ez már a múlt évben, és folytatódik ez évben is. Ehhez szeretnék én is hozzájárulni azzal, ami hivatásomból logikusan következik: két újszövetségi iratunk magyarázatával. A kegyelem Atyjának fontos, hogy az egymást követő nemzedékek tagjai éljenek azzal a lehetőséggel, amit Krisztus Urunk megváltó tette által teremtett meg az ember, minden ember számára. Az értelmes élet, az örök élet objektív feltételéről a mindenható Isten gondoskodott, amellyel mi hit által élhetünk.

Jakab levele az első század utolsó harmadában élő gyülekezetek tagjainak a hit, a már-már csupán elméletté váló hit igazi, valódi tartalmát fejt ki. Az a kísértés fenyegette ugyanis a gyülekezetek tagjait a levél írása idején – mint ahogyan ez újra meg újra kísérti Krisztus követőit –, hogy nem Krisztus jó rendjét követik, hanem hovatovább a világi rend érvényesítőivé válnak az egyházban. Jakab levele ezzel szemben tanít a hit és a cselekedetek szoros, elválaszthatatlan kapcsolatáról, az élet sokféle relációjára nézve. A hit, ha valóban az, akkor Krisztus igényének megfelelően jó cselekedetekben nyilvánul meg. „Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül.” (Jak 2,26)

Ehhez a levélhez kapcsoltam azt a levelet, a *Filemon* levelét, amely szemlélteti, hogy a hit tettekben való megnyilvánulása az élet tapasztalata. A hitben járó emberre lehet számítani az életben adódó jó megoldások elősegítésében. Pál apostol ezt írja Filemonnak: „A te szeretettedben sok örömünk és vigasztalásunk volt, mert a szentek szíve felüdült általad, testvérem.” (Filem 7)

Írásmagyarázati módszerem *kérügmacentrikus*. Az iratok, amelyeket magyarázok, Krisztus üzenetével szólították meg a gyülekezetek tagjait, és ez a céljuk ma is. Magyarázatom perikópáról perikópára haladva közli a szöveget eredeti nyelven, ezt követően a fordítását, a szöveg elemzését, majd tartalmi összefoglalása után a meditációt. Szeretném ugyanis minél szélesebb olvasó-

közönség számára lehetővé tenni újszövetségi irataink megismerését. – Ez évben a Hittudományi Egyetem megszervezte az idősebb generáció számára is a tudományok megismerésének lehetőségét, és sokan élnek is ezzel. Gondolom, ez a munkám is érdeklődésre számíthat mindazok részéről, akik a hitük mellé tudást is szeretnének szerezni. Ez jó és hasznos, mert a hit kellő ismeret nélkül kiszolgáltatott, könnyen a különböző tévtanítások áldozata lehet, amelyek nemcsak az első században fenyegették az egyházat, hanem ma is.

A reformáció évében ezért szeretnék hozzájárulni ahhoz, hogy Jakab levele a sok hasznos gyakorlati útmutatásával és Filemon levele a példaadó keresztyén ember típusának megismertetésével megújítsa az életünket, hogy a mi hitünk is jó cselekedetekben nyilvánuljon meg. Figyeljünk egymásra, jelentsünk segítséget folyamatosan, amikor arra van szükség, mindaz, ami jó, érvényesüljön általunk. Krisztust követni jó, egyszerre jelenti Isten dicsőségét és emberek javát, boldogítását, üdvösségét. A reformáció megújulást jelentett egész Európa népei számára, nem véletlenül vonzó a világrészünk ma is. A mi hivatásunk és felelősségünk az, hogy Krisztus Urunkat együtt kövessük, és a hitünk jó cselekedetek által környezetünk javát szolgálja. Érvényesüljön Kollégiumunk jelmondata reformátor atyáink szellemének megfelelően a nevelői munkánkban, és egyházunk minden tagjának az életében: *Orando et laborando*.